

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 25 marca 2009 r. w sprawie T-402/07 Kaul GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) — Bayer AG, wniesione w dniu 1 czerwca 2009 r. przez Kaul GmbH

(Sprawa C-193/09 P)

(2009/C 193/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Kaul GmbH (przedstawiciele: R. Kunze, Rechtsanwalt i solicitor, G. Würtenberger, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Bayer AG

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie T-402/07 Kaul GmbH przeciwko OHIM — Bayer (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), na mocy którego Sąd oddalił skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 1 sierpnia 2007 r. utrzymującą w mocy decyzję Wydziału Sprzeciwów, którą oddalono sprzeciw wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 000 195 370 „ACRCOL”;
- wyznaczenie rozprawy przed Trybunałem po zakończeniu procedury pisemnej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji stanowi naruszenie właściwych przepisów rozporządzenia nr 40/94⁽¹⁾, a ponadto jest niezgodne z istotnymi wymogami proceduralnymi. W związku z tym odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. jest uzasadnione z poniżej wskazanych względów:

- Sąd Pierwszej Instancji dokonał nieprawidłowej wykładni art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 i w związku z tym naruszył ten przepis, wydając zaskarżony wyrok;
- Sąd Pierwszej Instancji, uznając w zaskarżonym wyroku, że naruszenie prawa do bycia wysłuchanym nie miało wpływu na wynik postępowania, pomylił się i naruszył art. 6 ust. 2 i art. 73 rozporządzenia nr 40/94; oraz
- Sąd Pierwszej Instancji nie miał racji, podtrzymując dokonaną przez Izbę Odwoławczą ocenę dotyczącą kryterium prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 25 marca 2009 r. w sprawie T-332/06 Alcoa Trasformazioni Srl przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 1 czerwca 2009 r. przez Alcoa Trasformazioni Srl

(Sprawa C-194/09 P)

(2009/C 193/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Alcoa Trasformazioni Srl (przedstawiciele: M. Siragusa, T. Müller-Ibold, T. Graf, F. Salerno, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

W pierwszej kolejności:

- uchylene wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie T-332/06 Alcoa Trasformazioni Srl przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich,
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/C 214/03 notyfikowanej Republice Włoskiej w dniu 19 lipca 2006 r., w zakresie w jakim dotyczy ona taryf elektryczności stosowanych wobec fabryk aluminium należących do Alcoa Trasformazioni Srl.

W drugiej kolejności:

- skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.

W obu przypadkach:

- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie zgodnie z art. 69 regulaminu Trybunału, włącznie ze zwrotem kwot zapłaconych Komisji jako koszty postępowania poniesione w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Ze względu na to, że Komisja stwierdziła najpierw, iż taryfy elektryczności stosowane wobec energochłonnych zakładów we Włoszech nie stanowiły pomocy państwa, powstaje kwestia, jakie standardy Komisja powinna stosować w zakresie dochodzenia i uzasadnienia w takich okolicznościach przed wszczęciem procedury formalnej. Alcoa podnosi, że w sytuacji gdy Komisja wcześniej stwierdziła, iż dany środek nie stanowi pomocy państwa, nie może ona wszczynać takiej procedury

bez uprzedniego przeprowadzenia wyczerpującego badania w celu wykazania, dlaczego wcześniejsze ustalenia nie są już wiążące. Ponadto Komisja powinna wskazać te powody wystarczająco jasno w decyzji wszczynającej procedurę formalną. Alcoa twierdzi, że Sąd błędnie stwierdził, że Komisja mogła wszcząć procedurę formalną bez badania, czy jej pierwotna analiza z 1996 r. straciła ważność. Wcześniejsze ustalenie przez Komisję, że środek nie stanowił pomocy, wywołuje również kwestię, jaka procedura powinna mieć zastosowanie, w sytuacji gdy Komisja decyduje zrewidować sprawę i wszcząć procedurę formalną skierowaną przeciwko danemu środkowi. Z mających zastosowanie przepisów proceduralnych i podstawowych zasad pewności prawa, jak również ochrony uzasadnionych oczekiwań wynika, że w takich okolicznościach należy stosować procedurę badania pomocy istniejącej. Wnosząc odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że badając taryfy stosowane wobec Alcoa, Komisja słusznie oparła się na procedurze dotyczącej nowej pomocy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Patents Court) (Anglia i Walia) w dniu 29 maja 2009 r. — Synthon BV przeciwko Merz Pharma GmbH & Co KG

(Sprawa C-195/09)

(2009/C 193/10)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Synthon BV

Strona pozwana: Merz Pharma GmbH & Co KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla celów art. 13 i art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1768/92 ⁽¹⁾ zezwolenie na obrót jest „pierwszym zezwoleniem na obrót [...] na terytorium Wspólnoty”, jeżeli zostało wydane na podstawie przepisów krajowych zgodnych z dyrektywą Rady 65/65/EWG ⁽²⁾, czy też dodatkowo zachodzi konieczność ustalenia, że przy wydawaniu przedmiotowego zezwolenia organ krajowy przeprowadził ocenę danych zgodnie z wymogami procedury administracyjnej przewidzianej w tej dyrektywie?
- 2) Czy dla celów art. 13 i art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1768/92 wyrażenie „pierwsze zezwolenie na obrót [...] na terytorium Wspólnoty” obejmuje zezwolenia, które zgodnie z prawem krajowym mogą współistnieć z zezwoleniami zgodnymi z dyrektywą Rady 65/65/EWG?

3) Czy produkt, na który zostało wydane zezwolenie na obrót po raz pierwszy w EWG bez zastosowania administracyjnej procedury wydawania zezwolenia, ustanowionej w dyrektywie Rady 65/65/EWG wchodzi w określony w art. 2 zakres rozporządzenia Rady (WE) nr 1768/92?

4) W przypadku odpowiedzi przeczącej, czy dodatkowe świadectwo ochronne wydane dla takiego produktu jest nieważne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady EWG nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych, Dz.U. L 182, s. 1-5.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 65/65/EWG z dnia 26 stycznia 1965 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do leków gotowych (Dz.U. L 22, s. 369). Angielskie wydanie specjalne: Seria I Rozdział 1965-1966, s. 24.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Radę ds. Zażaleń Szkół Europejskich w dniu 29 maja 2009 r. — Paul Miles i in., Robert Watson Mac Donald przeciwko Sekretarzowi Generalnemu Szkół Europejskich

(Sprawa C-196/09)

(2009/C 193/11)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Rada ds. Zażaleń Szkół Europejskich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Paul Miles i in., Robert Watson Mac Donald

Strona pozwana: Sekretarz Generalny Szkół Europejskich

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 234 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy taki jak Rada ds. Zażaleń ustanowiona w art. 27 Konwencji określającej statut Szkół Europejskich ⁽¹⁾ jest objęty zakresem stosowania tego artykułu i ponieważ orzeka w ostatniej instancji, jest obowiązany wnieść sprawę do Trybunału Sprawiedliwości?
- 2) W razie udzielania na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy art. 12 i 39 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu takiego systemu wynagrodzeń, jaki obowiązuje w Szkołach Europejskich, jako że system ten, chociaż wyraźnie odwołuje się do systemu dotyczącego urzędników wspólnotowych, zupełnie nie pozwala na uwzględnienie, w tym z mocą wsteczną, deprecjacji waluty skutkującej utratą siły nabywczej dla nauczycieli oddelegowanych przez władze danego państwa członkowskiego?